

Makale

İhanetin pençesi ve Ermeni kışkacında Malta sürgününe gönderilenler, İttihat ve Terakki Komitesinin en ünlü üyeleriydi. Öyle ki, gerek müttefiklerden yana görünen günün hükümeti ve (tarafdarlarını yüreklendirmek bakımından) gerek İstanbul'daki ve gerekse Anadolu'daki İttihat ve Terakki Komitesi taraftarlarının cesaretini kırmak için bunların kaçıp kurtulmalarına karşı sıkı tedbir alınması son derece önem taşıyordu.

Bu sanıkların, hapisten kurtulur kurtulmaz hemen bütün İttihatçı taraftarların çekirdeği olacakları açıktı. Bunun sonucunda başkentte bile son derece ciddi karışıklıklar çıkacağından korkuluyordu. Bu karışıklıklar, yalnız hükümetin değil, aynı zamanda Müttefiklerin de maddi, manevi çıkarlarının zararına olacaktı. Tehlike açık ve acildi. Mahpuslar, 28 Mayıs 1919 tarihinde gemiye bindirildi. Gemi aynı gece yola çıktı. (Amiral Arthur Calthorpe, İngiliz Yüksek Komiseri, 30 Mayıs 1919) İngilizler, Mondros Silah Bırakışması'nın (30 Ekim 1918) ardından, 13 Kasım 1918'de, İstanbul'a donanma gönderdi. Anadolu'nun parçalanması, paylaşılmasından pay almak ve kuracakları Ermeni devletine öncülük yapmak istiyorlardı. Amiral Calthorpe, 2 Ocak 1919 tarihinde İngiliz Hükümetine çektiği telgrafta, "Anadolu ve Trakya" sömürge valisi yetkilerinin kendisine verilmesini isteyerek: "Hükümet bize her iyi niyeti gösteriyor ama hükümet emirlerine ve Kafkasya ile Kilikya'da mütarekeye uyulmuyor. Ermenilere karşı davranışları her zamanki gibi saldırgan... Bu nedenle durum, yeni eylem gerektiriyor. Kendileri aleyhinde delil bulunduğu sanılanların hemen yakalanıp Müttefik askeri makamlarına teslim yetkisinin bana verilmesi, en etkin çare olacaktır kanısındayım."

Emperyalistlerin asıl amacı, İşgale direnme ihtimali olan Komutan ve görevlileri pasife ederek esir almaktır. Bu gözdağı ile Anadolu'da beklenen Milli direniş ve kurtuluşun önüne geçeceklerini umuyorlardı. Padişah ve Hükümet işgalcilerin elinde idi. Durumu İngiliz Komiser, Padişah'ı halkına hain, işgalcilerle işbirliği içinde olduğunu iddia eden mesajı Londra'ya aktarır:

“Padişah, uzun zamandan beri, İttihat ve Terakki Komitesi'nin hafiyeleriyle sarıldığını ve onlardan çok çektiğini söyledi. Kendisi her zaman İngiliz taraftarı idi. Şimdi bütün ümidini İngiltere'ye bağlamaktadır. İngiltere'nin savaş tutsaklarına barbarca davrananlar ile kırımdan sorumlu olanların cezalandırılmasını istediğini bilmekte ve İngiltere'nin isteyeceği her kişiyi, yine İngiltere'nin arzusuna göre yakalatıp cezalandırmaya hazır. Ancak geniş bir eylem ihtilal olacağından, kendisinin devriliş öldürüleceğinden korkmakta... Halk sert biçimde eyleme geçince müttefiklerin desteğine güvenip güvenemeyeceğini, müttefiklerin bunu Türkiye'nin bir iç işi olduğunu söyleyip kenarda durup durmayacaklarını öğrenmek istemektedir.”

Savaş suçlusu yaratmak için vatansever avına çıkan İngilizler, kendilerinin oluşturacakları Yüksek Mahkemede, Ermenilere karşı “sözde” suç işlemiş, kırım yapmış asker, sivil Osmanlı yöneticilerini yargılamak ve bir Ermeni kırımının yapıldığını tüm dünyaya duyurmak istiyorlardı. Amaçlarına ulaşmak için 1919–1920 arasında, işbirlikçiler dışında, sorgusuz, sualsiz keyfi olarak tutukladıkları Osmanlı üst düzey görevlileri, komutanları ve toplumun ileri gelenlerini, ilk önce İstanbul'daki Bekirağa Bölüğü'nde bir süre tuttuktan sonra, Malta'ya sürgüne gönderiyorlardı. İngilizlere göre, Malta adası “adaletin pençesinin suçluların yakasına erişebilecek kadar yakın ve sanıkların kurtulup kaçamayacakları kadar uzak ve güvenilir bir yerd.”

Aslında sürgün politikası, İngilizlerin bütün sömürgelerinde uyguladıkları hain savaş yöntemlerinden biriydi. Bu çerçevede, İngilizler, 1919 başlarından itibaren kendilerince suçlu gördükleri, işgale karşı çıkan ve ilerde direnebilecek olanlar hakkında, “kara listeler” hazırlar; Rum ve Ermeni azınlık örgütleri ise Ermeni Patrikhanesi, İngiliz Muhipler Derneği bu konuda İngilizlere yardımcı olurlardı. Dış ülkelerle ‘Ermeni Haberler Bürosu ‘ aracılığıyla temas kuran Ermeni-Rum Şubesi, casus muhbir örgütü gibi çalışır...

İşte, alçakça ve haince bir “24 Nisan” furyasının kalles anatomisi... Hiçbir haklı, doğru ve dürüst yanı, orijinal, objektif bilgisi, belgesi bulunmayan, başlı başına bir yalan, korkunç bir iftira ve kara, kirli oyun olan 24 Nisan gerçeğinden “ibret ve dehşet verici” bir kesit!.. Hem de başkaca bir yoruma gerek bırakmayan!.

‘Malta Sürgünleri’ ihanetin pençesinde vaki bir alçaklık ve kalleslikten ibarettir!..